

[Indenrigsministeren.]

mindre end 25 kr. pr. kvartal; det ærede medlem mente, at dette beløb burde sættes noget højere. Det tror jeg ikke der er grund til. Det vil dog blive 100 kr. årlig, et sådant parcelhus slipper for; det vil sige, at et ret betydeligt antal huse i provinsbyerne bliver fri for at betale den ekstraordinære ejendomsskyld, og at der for andres vedkommende, som jeg har vist med disse tal, bliver tale om ganske små stigninger.

Det ærede medlem var endvidere inde på, at vi måske skulle overveje en hurtigere afvikling af disse bygningskatter; det kan vi jo se på. Jeg har ikke noget imod, om man finder frem til en noget hurtigere aftrapning, jeg har aldrig været nogen særlig ivrig tilhænger af bygningskatter, og når disse bestemmelser er foreslået, er grunden den, jeg omtalte til at begynde med, at man ønsker at forhindre en prisstigning på ejendommene. Det er jo nemlig sådan, at hvis huslejen stiger i alle udlejningsejendomme, vil også mit gamle hus få en værdiforøgelse, det kan ikke undgås, idet man dér bor billigere, end man kan bo, hvis man skal hen og leje sig ind et sted; dette giver sig udslag i en prisstigning på disse huse, og de har for så vidt også en indtægtsmæssig fordel, idet man bor forholdsmæssigt billigt i dem. Det er baggrunden for forslaget om, at også disse huse skal rammes af denne skat.

Hvordan det fremover vil blive, kan man ikke sige i dag; man kan udtale det håb, at disse prisstigninger vil få ende engang, at vi kommer ind i en rolig udvikling, hvor de ikke fortsætter. Efter som husene så forældes, er det rimeligt, at skatten nedsættes, og det giver lovforslaget også udtryk for at den skal. Om det så skal ske noget hurtigere end foreslået, er et spørgsmål, vi kan drøfte. Jeg har som sagt aldrig været tilhænger af at lægge byrder på nybygninger og for så vidt heller ikke på ældre bygninger, men det er de særlige forhold, der har gjort sig gældende efter krigen og stadig væk gør sig gældende, man her tager sigte på at rette.

Der er jo for mange af disse huses vedkommende sket det, at medens ejerens andel i husets værdi før krigen udgjorde, skal vi sige $\frac{4}{5}$ og prioritethaverens $\frac{1}{5}$ — eller det kunne være omvendt, som det vel tiest var — så er ejerens andel nu blevet

betydelig større, medens prioritethaverens andel er blevet meget mindre.

Så er der endelig blevet rejst spørgsmålet om, hvorledes de skattelettelser, som kommunerne får penge til igennem de forøgede ejendomsskatter, skal komme befolkningen til gode. Ja, de forskellige ordførere har jo udtalt nogen tvivl om, at befolkningen overhovedet ville få nogen skattelettelse. Nu er det så rart for os her inde i folketinget og for regeringen, at der her ikke er tale om mistillid til regering og folketing, men om en stærk mistillid til det kommunale selvstyre. Rundt omkring i kommunerne sidder byråd, sogneråd og amtsråd, som er valgt af befolkningen, og derfor mener jeg, at befolkningen er medbestemmende og har ret til at kritisere, hvis kommunen skulle finde på at tage nye opgaver op på grund af den nye skatteindtægt, den her får. Jeg synes slet ikke, der er grund til nogen mistillid. Jeg tror, de fleste kommuner fører en meget forsigtig skattepolitik og meget nødig ser skatterne stige, men gerne ser, at de personlige skatter kan nedsættes.

Når man så spørger, hvordan det skal praktiseres, ja, så er der ganske vist endnu ikke fremsat forslag derom, men det er regeringens tanke, at det særlig skulle komme de skatteydere til gode, som har mindre og mellemstore indtægter. Det vil altså sige, at mange af de parcelhusejere, jeg her har omtalt, netop får del i denne skattelettelse, og at de mindrebedimlede lejere også får del i den, således at de får nogen compensation for den huslejestigning, der kommer, en compensation, som de ikke ville få, hvis hele huslejestigningen skulle gå i husejernes lomme.

Jeg vil gerne opsummere begrundelserne for, at vi har foreslået denne ekstraordinære grundskyld og ekstraordinære ejendomsskyld. Det er tanken, at ordningen skal virke som en hindring for prisstigninger og spekulation i de gamle ejendomme. Det er tanken, at den i stedet for skal give kommunen en andel i den grundværdistigning, som vil komme, og en andel i den konjunkturstigning, der vil ske for ejendommens vedkommende, sådan at denne gevinst, eller hvad man vil kalde det, denne stigning indgår i kommunernes kasse til lettelse af de kommunale skatter på indkomst. Derved bliver også husejerne bedre stillet — vel at